

РЕШЕНИЕ

№ 14847

гр. София, 09.09.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 170 СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ АСП. ПЕТРОВА
като разгледа докладваното от РОЗАЛИНА Г. БОТЕВА Гражданско дело № 20211110164987 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК и е образувано по искова молба на "*****" АД против "*****" ООД, с която са предявени обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл. 286 ЗЗД вр. чл. 51 ТЗ и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът "*****" АД извежда субективните си права при твърдения, че на 16.12.2019г. между страните били сключени договор за покупка продажба на стоки и допълнително споразумение за посредничество към него. Според ищеца, съгласно чл. 1.1.1. от Допълнителното споразумение, ответникът възложил на ищеца извършването на посредничество при сключване на договори за покупко- продажба на стоки между ответника и потенциални купувачи- партньори от групата на "*****" АД, а съгласно чл. 1.1.2 от същото споразумение ответникът възложил на ищеца извършването на посредничество при сключването на договор за покупко- продажба на стоки между ответника и потенциални купувачи- акционери в групата на "*****" АД. В исковата молба са наведени твърдения, че ищецът провел срещи с всички партньори, предоставил необходимата информация, преорганизирай доставките на голяма част от дружествата- партньори и акционери в "*****" АД, които поръчвали от ответника, вместо от преките му конкуренти. Ето защо, според ищеца ответникът му дължал заплащането на възнаграждение в размер на 2% от стойността на годишния оборот за 2020г. за извършените от ответника продажби към дружествата- акционери в "*****" АД и в размер на 4 % от годишния оборот за 2020г. за извършените от ответника продажби на дружествата- партньори, посочени в

Приложение № 1 и Приложение № 2 към договора и допълнителното споразумение към него, с падеж 31.01.2021г. Ищецът релевира твърдения, че по отношение на посочените задължения имало пълно неизпълнение от страна на ответника. Същият сочи, че ответникът отказал да му предостави информация за това какъв е размерът на годишния оборот през 2020г. от продажби с купувачи- дружества акционери и партньори на ищеца.

При изложените фактически твърдения, ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да плати сумата 8 000 лева, представляваща възнаграждение, съгласно чл. 3.2.1 от допълнителното споразумение за посредничество от 16.12.2019г., частично заявена претенция от сумата 40 000 лева и сумата 12 000 лева, представляваща възнаграждение, съгласно чл. 3.2.2 от допълнителното споразумение за посредничество от 16.12.2019г., частично заявена претенция от сумата 60 000 лева и сумата 624,49 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата в размер на 8 000 лева за периода 01.02.2021г.- 08.11.2021г., заявена частично от сумата 3122,47 лева и сумата 936,74 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата в размер на 12 000 лева за периода 01.02.2021г.- 08.11.2021г., частично от 4683,71 лева.

С определение от 09.06.2023г. Е допуснато изменение на предявените искове, по отношение на размера на същите, като искът за възнаграждение по чл. 3.2.1 от допълнителното споразумение се счита предявен за сумата 2556,69 лева, а искът за възнаграждение по чл. 3.2.4 от допълнителното споразумение се счита предявен за сумата 17639,61 лева.

В срока и реда по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника “*****” ООД, в който се изразява становище за неоснователност на исковете. Ответникът не оспорва, че между страните е възникнало облигационно правоотношение въз основа на договора за посредничество. Същият релевира твърдения, че ищецът не бил изпълнил произтичащите от договора задължения и не осъществил посредничество между ответника и дружествата- партньори и акционери, посочени в Приложение № 1 и Приложение № 2 към допълнителното споразумение. Поддържа, че част от посочените в приложенията дружества никога не са били клиенти на ответника, а онази част, която са били негови клиенти, са били такива преди сключването на процесните съглашения, съответно, без посредничеството на ищеца, а някои от посочените дружества нямали оборот през 2020г. В отговора са наведени възражения, че страните били постигнали съгласие от обхвата на процесното споразумение изрично да бъдат изключени дружествата, които вече били клиенти на ответното дружество- чл. 7, ал. 6 Допълнителното споразумение от 16.12.2019г.

В обобщение, според ответника, ищецът нямал принос в осъществяването на

посредничество между ответника и дружествата, посочени в двете приложения, като съгласно постигнатото съгласие между страните, дружествата били определени като потенциални купувачи и следвало да станат реални такива именно чрез посредничеството на ищеца.

В светлината на изложеното, ответникът счита предявените иски за неоснователни и моли съда да постанови решение, с което да отхвърли същите.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

На 16.12.2019г. между страните е сключен договор за продажба на стоки, съгласно който продавачът "*****" ООД се задължил да доставя на купувача "*****" АД стоки от продуктова листа на "*****" ООД по спецификация и цени, описани в съпровождащ документ (фактура, стокова разписка), които са заявени от "*****" АД,, а последното дружество- да приема стоката и заплаща договорената цена за нея.

На същата дата между страните е сключено допълнително споразумение за посредничество към договора за продажба на стоки, съгласно който ответникът възложил на ищеца извършването на посредничество при сключване на договори за покупко- продажба на стоки между ответника и потенциални купувачи- партньори от групата на "*****" АД (чл. 1.1.1) и извършването на посредничество при сключването на договор за покупко- продажба на стоки между ответника и потенциални купувачи- акционери в групата на "*****" АД (чл. 1.1.2). Страните са постигнали съгласие срокът на споразумението да бъде една година. Съгласно сключеното съглашение, ответникът е поел задължение да предостави на ищеца, при поискване, информация, необходима за изпълнение на споразумението, вкл. и информация за особеностите и предимствата на продуктите пред конкурентните такива. В разпоредбата на чл. 3.2.1 от споразумението страните са постигнали съгласие при извършена продажба към дружествата- акционери в "*****" АД, ответникът се задължава да плати на ищеца 2% от годишния оборот през 2020г., а в разпоредбата на чл. 3.2.4- в размер на 4 % от годишния оборот за 2020г. за извършените от ответника продажби на дружествата- партньори, посочени, съответно в Приложение № 1 и Приложение № 2 към договора и допълнителното споразумение към него, с падеж 31.01.2021г. Съгласно чл. 7, ал. 6 от споразумението, клиенти на ответника не са в обхват и предмет на продажби към групата.

Относно сключените от ответника договори пред настоящата инстанция са представени писмени доказателства. Видно от представените договори за продажба, преди процесния период ответникът е бил в търговски правоотношения със следните партньори: "*****" ООД (договор за продажба на стоки от 28.10.2011г.), "***** 93" ООД (договор за продажба на стоки от 02.04.2012г.),

“*****” ООД (договор за продажба на стоки от 02.04.2012г.), “*****” ООД (договор за продажба на стоки от 07.12.2015г.), “***** 2006” ЕООД (договор за продажба на стоки от 22.12.2015г.), “*****” ООД (25.01.2016г.). Съгласно посочените договори, страните са постигнали съгласие срокът на договора да е една година, като в случай, че нито една от страните не уведоми другата един месец преди неговото изтичане, че не желае подновяването му, срокът на договора автоматично се увеличава с още една година. Доколкото в случая не са представени доказателства, че някоя от страните по посочените договори е изразила изрична воля за прекратяване на договорите, то настоящата инстанция приема, че същите са действали и към процесния период.

От заключението на съдебно-икономическата експертиза, размерът на получения през 2020г. годишен оборот на ответника от продажба с купувачи дружества партньори на ББГХ АД- пр.1 е 440990,16 лева- 4% 17639,61 лева. От дружества акционери 127834,76 2%. 2556,69 лева. Според вещото лице 17 от посочените в пр 1 и 2 дружества и с които са скл договори за продажба през 2020г. са били клиенти на ответника преди скл. на споразумението.

От заключението на допълнителната съдебно-икономическа експертиза се установява, че размерът на получения през 2020г. годишен оборот на ответника от продажба с купувачи дружества партньори на ББГХ АД, след приспадане на оборота, получен от договори с клиенти на ответника от преди 2019г.е 33,33 лева, а 4 % от посочената сума е 1,33 лева. Размерът на получения през 2020г. годишен оборот на ответника от продажба с купувачи дружества акционери на ББГХ АД, след приспадане на оборота, получен от клиенти на ответника преди 2020г.е 70224,27 лева, а 2 % от него е 1404.48 лева.

Относно изпълнението на задълженията, произтичащи от договора, пред настоящата инстанция са събрани гласни доказателствени средства- свидетелски показания.

От показанията на св. Стоянов се установява, че същият е търговски директор в ищцовото дружество. Свидетелят сочи, че договорът между страните бил сключен по негова инициатива. Ищецът изпратил на ответника списък с настоящите партньори на „*****“ към този момент, след което ответникът върнал списъка, от който били премахнати наименованията на дружествата- партньори и акционери при ищеца, които към момента на сключване на договора са били клиенти на ответника. След сключване на договора било проведено обучение на търговците на ищеца. Свидетелят разяснява, че ищецът провел търговски презентации на територията на складовете на партньорите му. Ежемесечно се провеждали срещи на акционерите в „*****“ и там една от темите винаги била сключване на нови договори, разпространения на новите продукти и т.н. Според свидетелят „*****“

ООД гр. Добрич е клиент на ищцовото дружество и е станал клиент на ответника след сключване на споразумението.

Св. ***** твърди в показанията си, че е управител на „*****“ ООД. Същият сочи, че представляваното от него дружество било в търговски отношения с ответника от 2009г. Свидетелят твърди, че представляваното от него дружество било закупувало продукти от ищеца един- два пъти годишно, като разяснява, че дружеството било клиент, а не партньор на ищеца. Според него търговските отношения между представляваното от него дружество и ответника не били възникнали в резултат на посредничеството на ищеца.

От показанията на св. Георги Тодоров се установява, че същият е служител в ответното дружество от началото на 2020г., където изпълнявал длъжността “регионален мениджър продажби” и отговарял за регион източна България. Според свидетелят ищецът не бил посредничил в набирането на клиенти на ответника, като разяснява, че всички клиенти били намерени от ответника, чрез неговите служители- търговски агенти. Свидетелят твърди, че ищецът не е организиран събития за промотиране на продуктите на ответника през 2020г. Според него дружеството „*****“ ООД било клиент на ищеца от преди 2019г., а търговските отношения с дружеството „Алфа трейд“ възникнали без посредничеството на ищеца.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното от правна страна:

Съдебно предявеното право ищецът извежда при твърдения, че е кредитор на вземане за възнаграждение по договор за посредничество, за сключени с неговото посредничество договори за продажба.

Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, в тежест на ищеца е да установи, че между страните е сключен договор за посредничество, с предмет извършване на посредничество при сключване на договори за продажба на стоки между ответника и потенциални купувачи- партньори от групата на „*****“ АД, съответно, между ответника и потенциални купувачи- акционери в ищцовото дружество, посочени в Приложения 1 и 2; ищецът да е извършил посредничество при сключване на договори за продажба с дружествата- партньори и акционери; ответникът да е сключил договори за покупко- продажба с посочените дружества

По делото не е спорно, а и се установява от събраните писмени доказателства- договор за продажба на стоки от 16.12.2019г. и допълнително споразумение за посредничество към него от същата дата, че между страните е възникнало облигационно правоотношение за посредничество при извършване на продажба на стоки. Процесният договор по своето естество е частен диспозитивен документ. Доказателствената му сила се изразява само в това, че текстът му се смята за изявление

на лицето, което го е подписало- чл. 180 ГПК. От предметното съдържание на договора се изяснява, че ответникът възложил на ищеца извършването на посредничество при сключване на договори за покупко- продажба на стоки между ответника и потенциални купувачи- партньори от групата на “*****” АД (чл. 1.1.1 от допълнителното споразумение) и извършването на посредничество при сключването на договор за покупко- продажба на стоки между ответника и потенциални купувачи- акционери в групата на “*****” АД (чл. 1.1.2 от допълнителното споразумение). Страните са постигнали съгласие при извършена продажба към дружествата- акционери в “*****” АД, ответникът да плати на ищеца 2% от годишния оборот през 2020г. (чл. 3.2.1 от допълнителното споразумение), а за извършените от ответника продажби на дружествата- партньори- в размер на 4 % от годишния оборот за 2020г. (чл. 3.2.4 от допълнителното споразумение), с падеж 31.01.2021г. Съгласно чл. 7, ал. 6 от споразумението, клиенти на ответника не са в обхват и предмет на продажби към групата.

Посредничеството следва да се разглежда като чиста фактическа дейност, която се изразява в съдействието на търговския посредник за сключването на сделки. Основанието за това разбиране е дефинираното в чл.49 ЗЗД понятие за “търговски посредник”, според което той е търговец, който по занятие посредничи за сключване на сделки. Посоченото легално определение не само характеризира престацията на посредника като съдействие за сключване на определени търговски сделки, но позволява да се приеме, че се касае до дейност, упражнявана по занятие от търговец, който е специализиран в осъществяване на определени сделки или на сделки с определени обекти от гражданския оборот. Следователно в задължението му се включва намирането на клиенти на предлаганата от възложителя стока и в предоставяне на информация относно пазарните цени, качеството на предлагания продукт, вкл. и чрез предоставяне на мостра, както и на друга необходима информация, която дейност се финализира със сключването на договор за продажба на съответния продукт. В съдържанието на задължението на търговския посредник се включва извършването на чисто фактическа дейност, насочена към установяване на връзки между страните и създаването на условия за сключването на договор между тях, без самият той не е упълномощен да сключва сделки. Дейността на посредника се финализира със сключване на договор за продажба на съответния продукт- така решение № 54/ 10.09.2010г. по т.д. № 267/ 2009г. на ВКС, II т.о.

В светлината на изложеното посредническата дейност на ответното дружество се е изчерпала със сключването на договори между ответника и третите лица- дружества- партньори и акционери в “*****” АД.

Съгласно разпоредбата на чл. 51 ТЗ, посредникът има правото на възнаграждение съобразно уговорката му с възложителя. Както бе посочено, страните са постигнали съгласие при извършена продажба към дружествата- акционери в

“*****” АД, ответникът да плати на ищеца 2% от годишния оборот през 2020г. (чл. 3.2.1 от допълнителното споразумение), а за извършените от ответника продажби на дружествата- партньори- в размер на 4 % от годишния оборот за 2020г. (чл. 3.2.4 от допълнителното споразумение). Съгласно чл. 7, ал. 6 от споразумението, клиенти на ответника не са в обхват и предмет на продажби към групата. Тълкувайки посочените разпоредби, настоящият състав счита, че възнаграждението на търговския представител следва да се определи на база годишния оборот за 2020г. от сключени от ответника договори за продажба с партньори и акционери в ищцовото дружество, които не са били клиенти на ответника.

Договорът за търговско посредничество е по дефиниция възмезден (чл. 51 ТЗ), при който заплащането на възнаграждение представлява насрещна престация на потребителя за предоставената му услуга. Настоящият състав счита, че по делото не е установено при условията на пълно и доказване, че ищецът е посредничил при сключването на договори за продажба между ответника и клиенти- акционери в ищцовото дружество и такива- негови клиенти. По мнение на настоящия състав фактът, че през 2020г. ответникът е получил приход от сключени договори за продажба с купувачи- дружества партньори на ищеца и дружества- акционери в ищеца, не води обуславя извода, че тези договори са сключени с посредничеството на ищеца. На следващо място, св. Стоянов твърди в показанията си, че ищецът провел търговски презентации на предлаганите от ответника продукти територията на складовете на партньорите му. Посочената дейност не е достатъчна, за да обоснове извод, че ищецът е изпълнил задължението си по договора- да посредничи при сключването на договори за продажба. Следва да се посочи и, че предвид обстоятелството, че свидетелят е член на съвета на директорите на ищцовото дружество, то неговите показания следва да се преценят с оглед всички останали доказателства по делото. Настоящият състав счита, че показанията на свидетеля, в частта, в която същият дава сведения по какъв начин са възникнали търговските отношения между ответника и “*****” ЕООД, противоречат на данните, съдържащи се в заключението на СИЕ, съгласно което посоченото дружество е клиент на ответника от преди 2019г., събраните писмени доказателства- договор за продажба и показанията на св. *****, които съдът кредитира. Предвид констатираното противоречие, съдът счита, че показанията на св. Стоянов не следва да бъдат кредитирани в частта, в която същият твърди, че договорът между ответника и “*****” ЕООД е сключен при посредничеството на ищеца.

Тезата на ищеца, че е посредничил при сключването на договорите, се опровергава и от представените от ответника гласни доказателствени средства- показанията на св. ***** и св. Тодоров, съгласно които ищецът не е извършил фактически действия, чрез които е съдействал за сключването на договорите за продажба, както и, че “*****” ЕООД е клиент на ответника отпреди

сключването на договора за посредничество. Съдът кредитира показанията на посочените свидетели. Същите са последователни, логични, кореспондиращи помежду си и останалия доказателствен материал. Обстоятелството, че св. Тодоров се намира в трудово правоотношение с ответника не е основание за дискредитиране на показанията му априори. След преценка на показанията на му с оглед всички събрани по делото доказателства, съдът счита, че на същите следва да бъде дадена вяра. Показанията на свидетеля корелират с данните, съдържащи се в събраните писмени доказателства-договор за продажба и в заключението на СИЕ.

В обобщение, съдът счита, че от събраните по делото доказателства не се установява по категоричен начин, че договорите, които ответникът е с купувачи - дружества- акционери в ищцовото дружество и дружества- партньори на ищец, с изключение на тези, които са клиенти на ответника от преди сключване на договора за посредничество.

Изложеното обуславя извод за неоснователност на предявения иск и неговото отхвърляне.

Неоснователността на главния иск обуславя неоснователността и на акцесорния такъв- за обезщетение за забава.

При този изход на делото, право на разноски има ответникът.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от "*****" АД, с ЕИК *****, против "*****" ООД, с ЕИК *****, сумата 2556,69 лева, представляваща възнаграждение, съгласно чл. 3.2.1 от допълнителното споразумение за посредничество от 16.12.2019г., частично заявена претенция от сумата 40 000 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба- 15.11.2021г., до окончателното плащане на сумата и сумата 17639,61 лева, представляваща възнаграждение, съгласно чл. 3.2.2 от допълнителното споразумение за посредничество от 16.12.2019г., частично заявена претенция от сумата 60 000 лева, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба- 15.11.2021г., до окончателното плащане на сумата, на основание чл. 51 ТЗ, сумата 624,49 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата в размер на 2556,69 лева за периода 01.02.2021г.- 08.11.2021г., заявена частично от сумата 3122,47 лева и сумата 936,74 лева, представляваща обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата в размер на 17639,61 лева за периода 01.02.2021г.- 08.11.2021г., частично от 4683,71 лева, на основание чл. 86 ЗЗД,

като неоснователни.

ОСЪЖДА "*****" АД, с ЕИК *****, да плати на "*****" ООД, с ЕИК *****, сумата 3400 лева, представляваща направени в първоинстанционното производство разноси, **на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му пред Софийския градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____